

Daniels bok – nummer fjorton

Daniel kapitel två – sammanfattning och slutsats, del ett

Jeff Pippenger

2023-12-09

”I Uppenbarelseboken möts och avslutas alla Bibelns böcker. Här finns Danielsbokens komplement.” Apostlagärningarna, 585.

Den sanning som av Johannes identifieras som ”Jesu Kristi uppenbarelse”, vilken Lejonet av Juda stam har hållit på att bryta sigillerna på för sitt folk sedan juli 2023, fullkomnas när Daniels bok förs samman med Uppenbarelseboken. Daniel kapitel två representerar den andre ängelns budskap i sammanhanget av den yttersta tidens prövning kring vilddjurets bild. Det identifierar en prövningsprocess och en bestämd prövningsperiod.

Tidsperioden och processen i Daniels andra kapitel, framställda genom de sjuttio åren av Daniels fångenskap, var en förebild för protestanternas prövotid i den milleritiska historien. Protestanterna bestod inte sin prövningsprocess och blev Roms döttrar. Profetiskt sett avbildar en dotter sin mor, och Rom är ett profetiskt vilddjur. Deras misslyckande och den efterföljande övergången till att bli Roms döttrar är en förebild för prövningen kring vilddjurets bild i vår nuvarande historia, ty de övergick till att bli en vilddjurets bild. Vår nuvarande prövningsprocess framställs därför både genom Daniels sjuttio år av fångenskap och genom historien om den andre ängelns budskap under den milleritiska rörelsen.

I historien om den andre ängelns budskap, som började den 11 september 2001, finns en särskild tidsperiod och en prövningsprocess som symboliskt framställs som Nebukadnessars bilddröm om vilddjur; ty ett rike i Bibelns profetia är också ett vilddjur. Nebukadnessar och den kaldeiska religiösa eliten representerar dem som underkänns i prövningen, och Daniel och de tre värdiga representerar dem som består prövningen. Det kan tyckas vara annorlunda, men Nebukadnessars misslyckande bekräftas i Daniels tredje kapitel.

I prövningsprocessen, som framställs i både Daniel kapitel ett och två, finns bestämda profetiska kännemärken som står i samklang med de sanningar som nyligen har framställts i Uppenbarelseboken. I kapitel ett representerade ”tio dagar” den prövotid som ledde till att Daniel uppvisade en skönare och fylligare gestalt till följd av att han åt den himmelska kosten, medan den andra klassen av eunucker uppvisade gestalten hos dem som åt kungens kost. En kung är profetiskt ett rike, och profetiskt är en kung eller ett rike också ett vilddjur. De vilkas anlete uppvisade följderna av att äta kungens kost uppvisade vilddjurets bild.

I Daniels andra kapitel bad Daniel om att få förstå den dolda ”hemligheten” i Nebukadnessars bilddröm. Han behövde få veta vad drömmen var och också vad den betydde. Han representerar dem i de sista dagarna som söker förstå de hemligheter som är förbundna med avförseglingen av Jesu Kristi uppenbarelse, ty avförseglingen av Jesu Kristi uppenbarelse är den sista profetiska ”hemlighet” som avförseglas innan nådatiden avslutas. Alla profeterna, däribland Daniel, utpekar

de sista dagarna. Daniels strävan att förstå "hemligheten" var en strävan på liv och död, liksom vilddjurets bild-testet är för Guds folk i de sista dagarna.

"Herren har tydligt visat mig att vilddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall vara det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga öde skall avgöras." Manuscript Releases, volym 15, 15.

Daniels bön, när han sökte förstå "hemligheten", utgör ett särskilt vägmärke i Guds folks historia i de sista dagarna. Daniels bok tillhandahåller två vittnen som fastställer vägmärket "bön" i de sista dagarna. Detta vägmärke är förlagt till den tidsperiod som representeras av det andra budskapet i varje reformlinje.

Den profetiska bakgrunden till båda bönerna är de sjuttio åren av fångenskap, vilka som symbol representerar de "sju tiderna" i Tredje Moseboken tjugosex. I Daniel två, i den första versen, fördubblas namnet "Nebukadnessar", vilket i Skriften, när ett ord fördubblas, är en symbol för den andra ängels budskap.

Det finns flera hänvisningar i syster Whites skrifter som identifierar Daniel kapitel tre som en symbol för söndagslagen. Daniel kapitel ett uppvisar varje kännetecken på den första ängels budskap, och vi får veta att man inte kan ha ett tredje budskap (Daniel kapitel tre) utan ett första och ett andra budskap.

Prövningen om vilddjurets bild har av Ellen White definierats som den prövning vi måste bestå innan nådatiden avslutas och innan vi beseglas. När musiken spelade i Daniel kapitel tre, avslutades nådatiden symboliskt, ty kapitel tre representerar söndagslagen. Nebukadnessars musik representerar den melodi som skökan i Tyrus därefter börjar sjunga för jordens kungar vid slutet av de symboliska sjuttio år då hon hade varit bortglömd.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara glömt i sjuttio år, enligt en konungs dagar; efter slutet av sjuttio år skall det gå Tyrus såsom i skökans visa. Tag en harpa, gå omkring i staden, du sköka som har varit glömd; låt ljuv musik höras, sjung många sånger, för att du må bli ihågkommen. Och det skall ske efter slutet av sjuttio år, att Herren skall se till Tyrus, och hon skall återvända till sin skökolön och bedriva otukt med alla världens riken på jordens yta. Jesaja 23:15–17.

Syster White identifierar de tre änglarnas budskap som tre prövningar.

"Många som gick ut för att möta Brudgummen under den första och den andra ängels budskap avvisade det tredje, det sista prövande budskapet som skall ges till världen, och en liknande hållning kommer att intas när det sista anropet görs." Review and Herald, 31 oktober 1899.

På flera vittnens grund är Daniels andra kapitel den andre ängels budskap. Historien om den första ängels bemyndigande fram till domen är den historia som framställs genom de sjuttio åren av Daniels fångenskap. Sammanhanget för Daniels bön i det andra kapitlet utspelar sig inom de sjuttio åren, vilka är en symbol för de "sju tiderna".

Bönen i kapitel nio börjar med en direkt hänvisning till de sjuttio åren. Den profetiska inramningen för båda bönerna är identisk. De representerar olika aspekter av samma bön, men är båda placerade i den identiska ramen av de "sju tiderna", och båda står i samklang med vägmarkören "bön", som är belägen i de etthundrafyrtiofyra tusens historia i den sista tiden.

När Daniel ber i kapitel nio befinner han sig i en profetisk "övergångsperiod" från Babylons rike till modernas och persernas rike. Denna övergångspunkt är också ett vägmärke, och den sammanfaller även med samma övergångspunkt i den tredje ängels rörelse, när Guds folk dör på gatan som "Laodiceer" och kommer upp ur graven som "Filadelfier". Övergångspunkten för den första ängels rörelse sammanfaller både med Daniels övergångspunkt och med den tredje ängels rörelse, och alla tre är direkt förbundna med "de sju tiderna" i Tredje Mosebok tjugosex. Övergången från Filadelfia till Laodicea i den milleritiska rörelsen ägde rum med ankomsten av "nytt ljus" om "de sju tiderna" år 1856, och det efterföljande förkastandet av "de sju tiderna" helt och hållet år 1863. Daniel i kapitel nio, den första ängels rörelse i den milleritiska tiden och den tredje ängels rörelse i vår tid har alla en övergångspunkt som sammanfaller med varandra, och alla tre övergångspunkterna är placerade inom ramen för "de sju tiderna".

I prövningsprocessens historia representerar Daniel budbäraren som får det ljus vilket han först delar med sina tre följeslagare och därmed förebildar den profetiska rollen hos "Elia", som är "en röst som ropar i öknen".

"Hemligheten" i Daniel kapitel två identifierar att den åttonde riket i Bibelns profetia är "av de sju" rikena. Som den första framställningen av rikena i Bibelns profetia står det därför i förbindelse med den sista framställningen av rikena i Bibelns profetia, som återfinns i Uppenbarelseboken kapitel sjutton. Det åttonde riket, som är "av de sju" föregående rikena, avser den övergångspunkt som fastställer det moderna Babylon som den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten. Nebukadnessars bilddröm identifierar i sista hand det åttonde jordiska riket i den profetiska historien.

Ett rike är ett vilddjur i Bibelns profetior, så den sanning som representeras av Nebukadnessars dröm om statyn är den första hänvisningen till det sista vilddjuret, vilket också identifieras i Uppenbarelseboken kapitel sjutton. Därför är Nebukadnessars dröm ytterst sett drömmen om bilden av det åttonde och sista vilddjuret. Det är drömmen om "vilddjurets bild".

Detta i sig är bekräftelsen på vikten av att urskilja den övergångspunkt som inträffar i den tredje ängels rörelse, men "hemligheten" är också den nyckel som sammanför och befäster mycket av det som de föregående artiklarna har identifierat om den historia som följde efter den 18 juli 2020. I dessa artiklar har det framställts att de fyra vägmärkena i var och en av de heliga reformrörelserna, vilka representeras av Daniels sjuttio år av fångenskap, alltid bär samma tema.

Dessa fyra vägmärken i Kristi tid var inordnade i sammanhanget av "död och uppståndelse". Det första vägmärket, som representerade bemyndigandet av det första budskapet, var Kristi dop, symbolen för död och uppståndelse. Det andra vägmärket, som representerar den första besvikelsen i den historien, var Lasarus död och uppståndelse. Det tredje vägmärket var det triumfatoriska intåget i Jerusalem, som representerar Midnattsropet. Kristus gick mot sin död och

uppståndelse, och Lasarus, den levande representanten för död och uppståndelse, ledde processionen. Lasarus fastslår också att under förkunnelsen av Midnattsropet blir Guds folk ”beseglat”.

”Detta krönande underverk, uppväckandet av Lasarus, skulle sätta Guds sigill på Hans verk och på Hans anspråk på gudomlighet.” Messias, s. 529.

Det fjärde domslandmärket var korset, som också var en död och en uppståndelse. Tidsperioden för dessa fyra landmärken representeras av Daniels sjuttio år i fångenskap.

I Millerit rörelsens historia var temat ”dag-för-år-principen”, och den 11 augusti 1840 var bekräftelsen på denna princip. Den första besvikelsen var resultatet av en oriktig tillämpning av dag-för-år-principen. Midnattsropet var fullkommandet av dag-för-år-principen i samband med den tvåtusentrehundraåriga profetian och den tvåusenfemhundratjugoåriga profetian, och därefter började den undersökande domen när dessa dag-för-år-profetior uppfylldes den 22 oktober 1844. Temat för alla de fyra vägmärkena i Millerit rörelsens historia var ”dag-för-år-principen”. Tidsperioden för dessa fyra vägmärken representeras av Daniels sjuttio år i fångenskap.

På kung Davids tid var temat ”Guds ark”. När David hade blivit utrustad med makt, beslutade han därefter att föra arken till Davids stad.

Och David gick allt längre fram och blev stor, och Herren, härskarornas Gud, var med honom.
2 Samuelsboken 5:10.

Den första besvikelsen inträffade när Ussa syndade genom att röra vid arken. Det tredje vägmärket var när David förstod att Herren hade välsignat gititen Obed-Edoms hus, där arken hade förvarats sedan Ussas uppror. David gick då och hämtade arken för sitt triumfartade intåg i Jerusalem (dock endast för att hans hustru skulle ge uttryck åt obefogad vrede och ”besvikelse” över Davids intåg). Vart och ett av dessa fyra vägmärken representeras av arken. Tidsperioden för dessa fyra vägmärken representeras av Daniels sjuttio fångenskapsår.

Den 11 september 2001 släpptes islam, det ”tredje ve”, lös och hölls därefter tillbaka. Den 18 juli 2020 var en misslyckad förutsägelse beträffande islams roll. Det budskap som ger de döda, förtorkade benen liv kommer från ”de fyra vindarna”, vilka är en symbol för islam och representerar Midnattsropets budskap. Den nationella undergång som följer på det nationella avfallet genom söndagslagen i Förenta staterna åstadkoms av islam, det ”tredje ve”. Tidsperioden för dessa fyra vägmärken framställs genom Daniels sjuttio år i fångenskap.

Den förste ängelns rörelse representerar den tredje ängelns rörelse, och midnattsropets budskap i den milleritiska historien var en korrigering av den misslyckade förutsägelse som frambringade den första besvikelsen.

”De besvikna såg i Skrifterna att de befann sig i dröjsmålstiden och att de tålmodigt måste invänta visionens uppfyllelse. Samma bevisning som hade fått dem att se fram emot sin Herre år 1843, ledde dem att vänta honom år 1844.” Early Writings, 247.

Samma bevis för en islamisk attack mot Nashville är beviset för en attack mot Nashville som kommer att äga rum som ett svar på påtvingandet av söndagsdyrkan. Profetians Andes skrifter slår aldrig fel. Förutsägelsen om en attack mot Nashville framläggs i Profetians Andes skrifter. Förutsägelsen om Nashville kommer att uppfyllas, men förutsägelsen om attacken mot Nashville kommer att grundas på en korrigerings av den tidigare misslyckade förutsägelsen, såsom det var i den milleritiska historien. Den uppfylls vid det fjärde vägmärket, vilket är det vägmärke som representerar "dom".

Jesus illustrerar alltid slutet med början, och det första vägmärket den 11 september 2001 var en attack från islam; därför kommer det, vid söndagslagens dom, att ske en islamisk attack mot Nashville. Den kan mycket väl omfatta även andra mål, men midnattsropets budskap är det budskap som utgör en rättelse av det budskap som frambringade den första besvikelsen. Den första besvikelsen orsakades av synden att tillämpa tidselementet på förutsägelsen, inte av Ellen Whites ord.

Det är viktigt att inse att de fyra vägmärken som börjar vid den första ängeln "bemyndigande" (vilket i Daniel inträffar vid början av de symboliska sjuttio åren) alltid styrs av samma tema. Om du har accepterat den 11 september 2001 som en uppfyllelse av profetia, har du profetiskt ätit "den dolda boken". Mycket få människor åt faktiskt den sanningen, men det fanns några som, företrädare av Daniel, i sina hjärtan föresatte sig att inte orenas av den babyloniska kosten. Ändå finns det sådana som bekänner sig tro att den 11 september 2001 var en uppfyllelse av profetia, men hävdar att det inte var islam, utan familjen Bush, eller globalisterna, eller jesuiterna, eller CIA, eller någon kombination av de vanliga aktörerna som ofta anlitas av moderna konspirationsteoretiker. Som Alfa och Omega illustrerar Jesus slutet genom början, så om vi misstar oss om vad som profetiskt framställdes den 11 september 2001, förstör vi vår förmåga att rätt dela profetians "sanningens" ord.

"Styrkandet" av det första budskapet i den milleritiska historien var islam i det andra ve, och detta stärkande förebildade styrkandet den 11 september 2001, som åstadkoms genom islam i det tredje veet.

Islam vid den första waymarken identifierar Islam vid den sista waymarken. Den sista waymarken representerar domen, och Förenta staterna döms vid söndagslagen. Det är det andra budskapet i Hesekiel i kapitel trettiosju, som för de döda till liv, och det budskapet är budskapet vid den tredje waymarken, vilket är Midnattsropet. Det är beseglingsbudskapet, såsom förebildat genom Kristi triumfatoriska intåg ridande på en "åsna", en symbol för Islam. Midnattsropets beseglingsbudskap bärs av Islam.

Säg till dottern Sion: Se, din Konung kommer till dig, saktmodig och ridande på en åsna, på ett föl, en åsninnas föl. Matteus 21:5.

Hesekiels andra profetia kommer från "de fyra vindarna", vilket också är en symbol för islam. Det är helt avgörande att vara klar över denna sanning, ty det budskap som är midnattsropet är det budskap som identifierar islam i det tredje ve-ropet som den makt som bringar dom över Förenta staterna vid söndagslagen och åstadkommer den nationella undergång som följer på dekretet.

Uppenbarelsebokens sju basuner var Guds domar över påtvingandet av söndagsdyrkan genom såväl det hedniska Rom som det påvliga Rom.

1. De fyra första basunerna riktades mot det hedniska Rom efter att Konstantin hade genomdrivit den första söndagslagen år 321.
2. Den femte och sjätte basunen (vilka också är Islams första och andra verop), var Guds domar över det påvliga Rom för den påvliga söndagslagen som antogs vid kyrkomötet i Orléans år 538.
3. Den sjunde basunen (som är islams tredje ve) är den dom som drabbar Förenta staterna när landet inom en nära framtid genomdriver söndagsdyrkan.

Den tredje Véns islam representerar den första vägmärken, den 11 september 2001. Den misslyckade förutsägelsen om islams angrepp på Nashville den 18 juli 2020 representerar den första besvikelsen, det andra vägmärket. Budskapet om islams ”fyra vindar”, såsom det framställs i Hesekiels andra profetia i kapitel trettiosju, representerar midnattsropet, det tredje vägmärket, och därefter det fjärde vägmärket: uppfyllelsen av den misslyckade förutsägelsen från den 18 juli 2020 vid söndagslagen. Dessa är de fyra profetiska vägmärken som inträffar i de etthundafyrtiofyrtusens profetiska historia, såsom den representeras av Daniels sjuttio års fångenskap.

Erkännandet av midnattsropets budskap är ett grundläggande inslag i den ”hemlighet” som uppenbarades förebildligt för Daniel, när han bad om att förstå Nebukadnessars bilddröm. Hans bön är ett vägmärke som är beläget vid slutet av de tre och en halv dödsdagarna för de två vittnena i Uppenbarelseboken elva. Daniels bön enligt Tredje Mosebok tjugosex, såsom den är återgiven i kapitel nio, ägde rum under Dareios’ första regeringsår. Detta placerar hans böner vid övergångspunkter.

Brytpunkten i den milleritiska historien var år 1856, då den milleritiska rörelsen enligt James och Ellen White övergick från Filadelfia till Laodicea. Samma år kom ”nytt ljus” över de ”sju tiderna” i Hiram Edsons artiklar i Review and Herald, men år 1863 (”sju tider” senare) förkastades de ”sju tiderna” helt och hållet. Daniel bad ”bönen” som identifieras som ”botemedlet” för ”förskingringen” under de ”sju tiderna” vid övergångspunkten mellan det första och det andra riket i Bibelns profetia.

Tre och ett halvt är en symbol för de ett tusen två hundra sextio åren, vilka i sin tur är en symbol för de ”sju tiderna”. Den 18 juli 2020 manifesterade den laodiceiska rörelsen Future for America uppror mot Guds befallning att aldrig mer hänga ett profetiskt budskap på tid. Rörelsen blev då ”dödad” och ”kringspridd” på gatan i Uppenbarelseboken elva, vilken löper genom Hesekiels dal med döda, torra ben. Vid slutet av den tiden av ”kringspridning”, som också är ”dröjsmålets tid” i liknelsen om de tio jungfrurna, kallas de nu ut ur sina gravar genom ”en ropande röst” inifrån ”öknen” under de ”tre och ett halvt” dagarna.

Liksom milleriterna till sist insåg att de då befann sig i ”dröjsmålstiden” i Matteusevangeliet kapitel tjugofem och Habackuks bok kapitel två, så måste även de ”två döda vittnena” inse var de befinner sig, när ”rösten i öknen” ropar. De måste inse att de är ”kringspridda”. Den insikten är en

kallelse till ”bön”, men inte endast bön; den är en kallelse till Daniels bön i Tredje Mosebok tjugosex. Utan den särskilda bönen finns ingen väckelse. Väckelsen markerar övergångspunkten från Laodicea till Filadelfia och frambringar det profetiska fenomenet att den åttonde är av de sju, vilket bekräftas av Nebukadnessars bildstod i Daniel kapitel två.

När den bönen om omvändelse och bekännelse har fullbordats, är löftet att Gud då skall komma ihåg sitt förbund och samla sitt förskingrade folk. Hesekiels första profetia förde benen samman, och sedan förvandlade hans profetia om de ”fyra vindarna” de nyfödda ”filadelfierna” till en väldig här ... en väldig här som, enligt Uppenbarelsboken elva, därefter skulle ”lyftas upp till himlen” med ett ”moln av änglar”. De är då Herrens ”baner”.

”Hemligheten” i Daniel två, såsom Lejonet av Juda stam nu uppenbarar, bekräftar fenomenet med ”den åttonde, som är av de sju”... och varje annan profetisk beståndsdel i Daniel två överensstämmer med den profetiska ordningsföljden för de två vittnena i Uppenbarelsboken elva. De två vittnena i Uppenbarelsboken kapitel elva blir ”upplyfta såsom ett baner” i samma ”timme” som söndagslagen inträffar, ty de blir upplyfta vid den ”stora jordbävningen” i Uppenbarelsboken kapitel elva. Den ”stora jordbävningen” förstör en tiondel av staden, och Förenta staterna är den främsta kungen bland de ”tio kungarna”, liksom Frankrike var det, när ”jordbävningen” under den franska revolutionen utplånade Frankrike i uppfyllelse av Uppenbarelsboken kapitel elva.

Den fullkomliga uppfyllelsen av den jordbävningen fullbordas över ”jordens” vilddjur, och söndagslagen i jordens vilddjurs rike frambringar en skakning. Den fullkomliga uppfyllelsen av ”jordbävningen” i Uppenbarelsboken elva är söndagslagen, när ”jordens” vilddjur ”skakas” och nationellt avfall följs av nationell undergång. I den stunden blir de två vittnena ”upplyfta såsom ett baner”. De ”stiger upp till himlen i molnen”, alldeles såsom Kristus steg upp till himlen för sista gången. Hans sista ord till lärjungarna, som är en förebild för Guds folk i de sista dagarna, vilka också skall upplyftas till himlen såsom ett baner, är nedtecknade i Apostlagärningarna.

Och han sade till dem: Det tillkommer inte er att känna tider eller stunder, som Fadern i sin egen makt har fastställt. Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Och när han hade sagt detta, blev han upptagen medan de såg på, och ett moln tog honom bort ur deras åsyn. Apostlagärningarna 1:7–9.

De som skulle vara ”baneret” måste vända sig bort från tillämpningen av ”tider och stunder”, om de vill ta emot den Helige Andes kraft att fullborda ”banerets” verk.

Den ”hemlighet” som uppenbarades för Daniel i kapitel två är hemligheten i Jesu Kristi uppenbarelse, vilken avförseglas strax innan nådatiden avslutas. Denna ”hemlighet” inbegriper ”den dolda historien” om ”de sju åskorna”. Denna historia är uppbyggd på det hebreiska ord som skapades genom att sammanföra den första, den trettonde och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet. När dessa bokstäver sammanförs bildar de det hebreiska ordet ”sanning”. Jesus är ”sanningen”, som också är den Förste och den Siste. Dessa tre bokstäver representerar strukturen för varje stor reformationsrörelse, ty de representerar den första, den andra och den tredje ängeln. De representerar den reningsprocess i tre steg som framställs av Daniel i kapitel tolv som ”renade,

gjorda vita och prövade”. Denna prövnings- och reningsprocess i tre steg har under mer än två årtionden framställts av Future for America, men den har nu identifierats som representerande en ”dold historia” inom de heliga reformlinjerna. Denna ”dolda historia” är den fullkomliga uppfyllelsen av ”de sju åskorna”, som fram till nu varit förseglade, strax före nådatidens slut.

Det har länge förståtts att de Sju Tordönen representerar en ”framställning av händelser som ägde rum under den förste och den andre ängelns budskap”, och att de också representerar ”framtida händelser som skulle uppenbaras i sin ordning”. Det har nu uppenbarats genom ”sanningens” uppenbarelse att de tre sista vägmärkena i en reformlinje är de Sju Tordönens ”dolda historia”. Dessa vägmärken börjar med den ”första” besvikelsen och slutar med den ”sista” besvikelsen. Det mellersta vägmärket är Midnattsropet. Den första besvikelsen markerar början på ”dröjsmålstiden”, som slutar vid Midnattsropet. Midnattsropets budskap slutar vid ”domen”, där den sista besvikelsen markeras.

Den första besvikelsen i Daniel kapitel två var Daniels insikt om att han hade ställts under en ”dödsdom”. Han bad därefter om ”tid” och markerade därmed början på ”dröjsmålstiden”. Detta ledde till hans förståelse av ”hemligheten”, vilken är Midnattsropets budskap, som sedan framlades för Nebukadnessar så att han kunde ”döma” Daniels budskap.

Nebukadnessars ”dom” över drömmen och den uttydning som Daniel framlade utgör det tredje av de tre vägmärken som representerar de sju åskornas ”dolda historia”. Denna dom tas också upp i Daniel kapitel tre, vilket representerar den princip som fast tillämpas i böckerna Daniel och Uppenbarelséboken, nämligen principen ”upprepa och utvidga”.

Vi kommer att behandla kapitel tre i nästa artikel, men det är värt att här fastslå att domen vid det tredje vägmärket i kapitel tre identifierar den sista besvikelsen, vilken förebildades av den första besvikelsen. De sju åskornas ”dolda historia” utmärker tre vägmärken, med början och slut i en besvikelse. I Daniel kapitel två är den första besvikelsen förknippad med ett ”dödsdekret” av Nebukadnessar, och i kapitel tre är den sista besvikelsen förknippad med ännu ett ”dödsdekret” av Nebukadnessar.

Den ”dolda historien” om de ”två vittnena”, som representerar rörelsen Future for America, representerar besvikelsen den 18 juli 2020. Därefter började ”dröjsmålstiden”, sådan den framställs genom ”tre och en halv dag” i Uppenbarelséboken kapitel elva. Uppvaknandet och uppståndelsen hos dem som blev ”dräpta på gatorna” av vilddjuret som steg upp ur ”avgrunden” skildras uttryckligen i Guds profetiska Ord; men på ett enkelt plan, när de två vittnena vaknar, förstår de den ”hemlighet” som framställs i Daniel kapitel två.

Denna ”hemlighet” är Midnattsropets budskap, vilket de sedan förkunnar fram till Daniels tredje kapitel, då den snart annalkande söndagslagen träder i kraft och den sista besvikelsen inträffar. Den första besvikelsen upplevdes av dem som framställs som ”Daniel” den 18 juli 2020. Den sista besvikelsen upplevs av ledaren för de ”tio kungarna”, vilket är Förenta staterna, när nationellt avfall banar väg för nationell undergång från islam.

Vi kommer att fullborda sammanfattningen och avslutningen av Daniel kapitel två i nästa artikel.

”Satan har tagit världen till fånga. Han har infört en avgudisk sabbat och skenbart tillmätt den stor betydelse. Han har stulit den kristna världens vördnad från Herrens sabbat och riktat den mot denna avgudiska sabbat. Världen böjer sig för en tradition, ett människobud. Så som Nebukadnessar reste sin gyllene bildstod på Duraslätten och därigenom upphöjde sig själv, så upphöjer Satan sig själv i denna falska sabbat, för vilken han har stulit himlens dräkt.” Review and Herald, 8 mars 1898.